

Sygn. akt II K 547/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Artur Pokojski

po rozpoznaniu na posiedzeniu dniu 1 sierpnia 2017 roku sprawy

P. G., syna J. i H., z domu D.,

urodzonego w dniu (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

1. w czasie od dnia 09 maja 2016 roku do dnia 19 grudnia 2016 roku w G. przy ulicy (...), dokonał kradzieży energii w postaci prądu elektrycznego o nieustalonej wartości strat, czym działał na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w G.,

tj. o czyn z art. 278 §1 i 5 k.k.,

2. w bliżej nieokreślonym czasie jednak nie później niż do dnia 12 kwietnia 2017 roku w G. przy ulicy (...), dokonał kradzieży energii w postaci prądu elektrycznego o nieustalonej wartości strat, czym działał na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w G.,

tj. o czym z art. 278 §1 i 5 k.k.,

I. ustalając, że oskarżony P. G. dopuścił się popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 1. i 2. aktu oskarżenia kwalifikowanych z art. 278 §1 i 5 k.k. i uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynów nie są znaczne a okoliczności ich popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 §1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na podstawie art. art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt: II K 547/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. G. urodził się (...). Jest osobą ubogą. Zamieszkuje w lokalu nr (...) położonym w budynku przy ul. (...) w G.. Jest to mieszkanie komunalne. Administrowaniem budynku zajmuje się przedsiębiorstwo (...) z siedzibą przy ul. (...), które jest stroną umowy na podstawie której dostarczana jest energia elektryczna służąca do oświetlenia klatki schodowej.

Oskarżony utrzymuje się ze sprzedaży złomu, uzyskując w ten sposób do kilkuset złotych miesięcznie. W przeszłości, z uwagi na nieopłacanie rachunków za prąd, dostawca odciął dopływ energii elektrycznej do jego lokalu, demontując licznik zużytej energii.

Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. G. – k. 28, 71; świadka P. N. – k. 4, 52; dokumentacja fotograficzna – k. 10-15, 79-83;

9 maja 2016 roku P. G. wyszedł na klatkę schodową budynku przy ul. (...). Miał przy sobie dwa przewody, których końce podłączył do rozetki (tzw. puszki) znajdującej się w ścianie. Następnie oba przewody przymocował do ściany i przeciągnął je tuż nad podłogą do swego mieszkania. Znajdując się w mieszkaniu, końce kabli podłączył do gniazdka elektrycznego zainstalowanego na ścianie pokoju. Do gniazdka w dalszej kolejności podłączył telewizor marki T. oraz kuchenkę elektryczną. Dzięki pobieranej w ten sposób energii elektrycznej oskarżony korzystał z wymienionych urządzeń do grudnia 2016 roku. 19 grudnia 2016 roku na klatkę schodową budynku udał konserwator przedsiębiorstwa (...), który zauważył nielegalne podłączenie prądu do lokalu. Na jego wezwanie na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze Policji, którzy dokonali zatrzymania P. G.. Nielegalne podłączenie zostało wówczas usunięte.

Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. G. – k. 28; zeznania świadka P. N. – k. 4; zeznania świadka A. Ł. – k. 22v; protokół oględzin – k. 7-8v; dokumentacja fotograficzna – k. 10-15; protokół zatrzymania osoby – k. 16-16v; notatka urzędowa – k. 30;

Nieustalonego dnia, nie później niż 12 kwietnia 2017 roku P. G. wyszedł na klatkę schodową budynku przy ul. (...). W opisany wyżej sposób, oskarżony ponownie dokonał podłączenia prądu do swojego lokalu. Następnie, do gniazdka podłączył urządzenia elektryczne w postaci telewizora marki T. oraz lampki nocnej. 12 kwietnia 2017 roku przewody biegnące do mieszkania zostały zauważone przez konserwatora przedsiębiorstwa (...), który wezwał w związku z tym funkcjonariuszy Policji. P. G. został zatrzymany. Konserwator usunął nielegalne podłączenie prądu do mieszkania.

Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. G. – k. 71; zeznania świadka G. M. – k. 52v; zeznania świadka P. N. – k. 56; protokół zatrzymania – k. 45-47; protokół oględzin – k. 59-60; dokumentacja fotograficzna – k. 79-83;

P. G. nie był dotąd karany.

Dowód: karta karna – k 35;

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, Sąd oparł się na zeznaniach świadków P. N., A. Ł. i G. M. oraz na dokumentach urzędowych. Wyjaśnienia oskarżonego posłużyły poczynieniu ustaleń faktycznych jedynie częściowo.

Sąd uznał, że brak jest podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego co do jego stanu majątkowego i źródła utrzymania. Jego trudną sytuację potwierdza w szczególności pozyskana dokumentacja fotograficzna przedstawiająca mieszkanie przy ul. (...) (k. 10-15, 79-83), która przekonuje, że oskarżony żyje w ubóstwie. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom P. G. w zakresie, w jakim potwierdził on okoliczności samowolnego podłączenia przewodów do puszki elektrycznej i poboru prądu z pominięciem licznika. Za niewiarygodne Sąd uznał natomiast te wyjaśnienia, w zakresie, w jakim oskarżony utrzymywał, że pobór prądu w przypadku czynu opisanego w punkcie I. aktu oskarżenia rozpoczął się dzień przed jego zatrzymaniem. Ta wersja wydarzeń jest m.in. sprzeczna z zeznaniami świadka A. Ł., z których wynika, że prąd w mieszkaniu oskarżonego jest od dłuższego czasu.

Świadkowie P. N. i G. M. opisali okoliczności wykrycia nielegalnych podłączeń do puszki elektrycznej wykonanych przez P. G.. Sąd dał wiarę tym zeznaniom, gdyż były logiczne, wzajemnie się uzupełniały i dotyczyły okoliczności bezspornych.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka A. Ł., gdyż były one logiczne i odpowiadały wskazaniom doświadczenia życiowego. Częściowo potwierdził je sam oskarżony. A. Ł. nie miała żadnego powodu, by fałszywie świadczyć na niekorzyść P. G..

Sąd oparł się również na dokumentach urzędowych przywołanych w ustaleniach faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji i prawem przepisanej formie. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności.

Ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do przypisania oskarżonemu obu zarzucanych mu czynów. Nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości, oskarżony dwukrotnie w bezprawny sposób, z pominięciem licznika, uzyskał dostęp do źródła prądu znajdującego się na klatce schodowej kamienicy, a więc dopuścił kradzieży energii elektrycznej, tj. czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k.

W czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Nie był on w szczególności ograniczony w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swoich czynów przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. P. G. jest i już w trakcie popełnienia czynów był osobą dorosłą. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego.

Stopień szkodliwości społecznej czynów przypisanych oskarżonemu, a także stopień jego winy nie były znaczne. P. G. dopuścił się bezprawnego poboru energii w stosunkowo krótkim czasie. Przy czym ilość zużytego przez niego prądu była z pewnością niewielka – pokrzywdzony nie był w stanie oszacować poniesionej szkody, jednak oskarżony używał maksymalnie 3 urządzeń, których moc znamionowa nie była znaczna. Należy przy tym zwrócić uwagę na motywację oskarżonego. P. G. jest osobą żyjącą w ubóstwie. Z racji wieku jego możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone. Można zatem przyjąć, że zdecydował się on popełnić zarzucane mu czynu z rzeczywistego niedostatku. Przy czym nie można pomijać faktu, że pobierany bezprawnie prąd wykorzystywał do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

W ocenie Sądu, w świetle zebranych dowodów uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony P. G. będzie w przyszłości przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Oskarżony nie był dotąd karany nawet za przestępstwo nieumyślne, a w toku postępowania przygotowawczego wyraził skruchę i zapewnił, że powstrzyma się w przyszłości od kradzieży prądu, zobowiązując się do założenia licznika przedpłatowego. Postawa oskarżonego daje nadzieję na to, że samo prowadzenie przeciwko oskarżonemu postępowania karnego i postawienie jej w stan oskarżenia w niniejszej sprawie było dla niego pewną dolegliwością, która sprawiła, że oskarżony gruntownie przemyślał swoje postępowanie.

Ponieważ szkodliwość społeczna czynu oraz wina sprawcy nie były znaczne, a prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest pozytywna (art. 66 § 1 k.k.), a nadto zagrożenie karne za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. nie przekracza 5 lat, w punkcie I. sentencji wyroku, Sąd zastosował wobec oskarżonego P. G. dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania, ustalając długość okresu próby na 2 lata.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż wyrok warunkowo umarzający postępowanie jest na gruncie postępowania karnego orzeczeniem szczególnym. Mimo stwierdzenia zaistnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności karnej, wydający rozstrzygnięcie sąd odstępuje od skazania sprawcy przestępstwa. Postawa sprawcy w okresie próby decyduje o tym, czy odstąpienie od skazania ma charakter definitywny. Przepisy art. 68 k.k. nakładają na osobę, wobec której zastosowano ten środek obowiązkowy, których nieprzestrzeganie rodzi możliwość, a w niektórych przypadkach obowiązek podjęcia postępowania i wydania wyroku skazującego. Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy należy zatem podkreślić, iż niniejsze orzeczenie nie przekreśla ostatecznie możliwości ukarania oskarżonego za badane czyny, a do ponownego postawienia go w stan oskarżenia wystarczające będzie powzięcie uzasadnionego podejrzenia, że ponownie dopuścił się on kradzieży prądu (art. 68 § 2 k.k.) bądź w inny sposób rażąco naruszył porządek prawny. Właściwości i warunki osobiste oskarżonego przemawiają jednak za tym, by poddać go próbie i w ten sposób zweryfikować złożoną przez niego zapowiedź poprawy postępowania.

W związku z nieustaleniem szkody wobec braku możliwości miarodajnego oszacowania ilości zużytej przez oskarżonego energii elektrycznej Sąd nie orzekał obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 67 §3 k.k.

Wobec niewątpliwie trudnej sytuacji materialnej oskarżonego, Sąd zwolnił go z obowiązku uiszczenia kosztów postępowania.